ՅՈՒՍԱԴՐԻՉ ՆՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Posted on June 10, 2022 by Keghart

Category: Opinions

Հարցազրոյցը վարեց՝ **Պերճ Գոգորեան**, ԱՊԱԳԱ (թիւ 2336, էջ 4), 16 Մայիս 2022

Պրն. Վիգէն Տարաքճեան մուտք կը գործէր « ԱՊԱԳԱՅ» շաբաթաթերթի գրասենեակէն, համեստ այլ ինքնավստահ քայլերով: Ժամադրուած էինք ունենալու հետաքրքրական հանդիպում մը: Եկած էր մեզի հաղորդելու արցախեան 44-օրեայ պատերազմի իր մասնակցութեան անձնական փորձառութիւնները: Հակառակ նախապէս Գանատայի քաղաքական աշխարհին մէջ մխրճուած ըլլալուն, այսօր Վիգէն տարբեր տպաւորութիւն մը կը ձգէր մեր վրայ: Հայրենասիրական հպարտութիւնն ու անյաջողութեան դառնութիւնը զգալի էին Վիգէնի դէմքին վրայ: Իսկ ինքը դեռ կը ժպտար՝ ապագայի լուսաւոր հեռանկարով: Մտերմիկ ողջոյնի ու գաւաթ մը սուրճի ջերմ մթնոլորտին մէջ ունեցանք հանգիստ խօսակցութիւն մը:

Հարց.- Յարգելի Վիգէն, նախ եւ առաջ խորին շնորհակալութիւն, որ ընդառաջեցիք «Ապագայ» շաբաթաթերթի մեր այս հանդիպման հրաւէրին:
Պատ.- Շնորհակալութիւնը փոխադարձ է:

Հարց.- Ձեզ կը ճանչնանք տարիներու Ձեր մասնակցութեամբ Գանատայի քաղաքական կեանքին, եւ ահա Ձեզի կը տեսնենք Հայրենիքի ծառայութեանվսեմ աշխատանքով տարուած: Մեր հանդիպումին դրդապատճառը մեր հետաքրքրութիւնն է Ձեր գործունէութեան այս կողմով:
Պատ.- Այսօրուայ մեր հանդիպումին նիւթը պիտի փափաքէի բաժնել երեք մասի.-
Ա.- Նախապատերազմեան շրջան:
Բ.- 44-օրեայ պատերազմը:
Գ.- Պատերազմէն յետոյ:
Մենք շատ լաւ գիտէինք, որ պատերազմի նոր փուլը անխուսափելի էր: Թշնամիին հետ խաղաղութեան համաձայնութիւն չէինք կնքած. ընդամէնը զինադադար էր: Պաշտպանութեան պիւտճէն կրկնապատկուած էր. մանաւանդ տարի մը առաջ՝ սահմանի շարժումներէն վստահ էինք, որ պատերազմին նոր թափով վերսկսումը հեռու չէր: Պատրա՞ստ էինք պատերազմի այս նոր փուլին: Ո՛չ: Գործածեցինք 30 տարի առաջուայ զէնքեր, իսկ բանակը չէր մարզուած: Առաջին օրերուն երբ «տրօն»ներու (անօդաչու թռչող սարք, ԱԹՍ) ձայնը կը լսուէր՝ զինուորները չէի գիտեր ինչ ընել... Արդէն շատ ուշ էր...Հակառակ անոր որ, 2016-ի քառօրեայ պատերազմին, թշնամին ԱԹՍ գործածած էր եւ այդ մեզի համար անակնկալ մը պէտք չէր ըլլար՝ մեր բանակը անոր վտանգները չէզոքացնելու պատրաստ չէր: Այսքանը նախապատերազմեան շրջանին համար:

Հարց.- Անցնինք յաջորդ կէտին՝ 44-օրեայ պատերազմին:
Պատ.- Թէեւ շատ ուշ, սակայն մեր սխալներէն պէտք է սորվիլ: Նախ՝ պէտք է ընդունի՛լ սխալները. ընդունիլ՝ սրբագրելո՛ւ համար: Վստահեցանք բարեկամ երկիրներու, որ մեզի օգնեն: Չեղա՛ւ: Սորվեցանք թէ որեւէ բարեկամ երկիր չունինք: Յետոյ

դիւանագիտութեամբ (հանրային կարծիք) ալ զօրաւոր չենք: Տեսանք թէ ազերիները Եւրոպայի խորհրդարանէն մինչեւ Ամերիկաները քաղաքական դէմքերու հետ լաւ յարաբերութիւններ ստեղծած են: Ուրեմն ո՛չ արդիական զէնք, ո՛չ բանակի մարզում, ո՛չ դիւանագիտական լուրջ աշխատանք: Գրեթէ բոլոր մարզերուն մէջ՝ անպատրաստ վիճակ:
Հակառակ այդ բոլորին մեր հերոսները մարտունակ էին: Ճիշդ է թէ սրտի կսկիծով կ'ընդունինք մօտ 4000 հերոսներու նահատակութեան փաստը, սակայն սպանուած ազերիներուն թիւը գրեթէ հնգապատիկն է՝ մօտ 20 000 է: Ասիկա մեզի համար պատերազմ չէր. գոյամարտ էր:

Հարց.- Այժմ խօսինք երրորդ կէտին մասին՝ պատերազմէն յետոյ:
Պատ.- 9 Նոյեմբեր 2020-ի եռակողմ յայտարարութենէն ետք, երբ վերադարձայ Երեւան, հիասթափուած, հոգեկան ամենադառն ապրումներով, բախտաւորութիւնը ունեցայ ծանօթանալու զինակից, Շուշիի ազատարար, Արցախի հերոս հրամանատար Արկադի Տէր Թադէոսեանի (Comandos) հետ: Ծրագիրը հետեւեալն էր: Հայաստանի Հանրապետութեան բանակին կողքին վերստեղծել 2-րդ գիծ մը: Պատերազմի ժամանակ, մեր բանակի յառաջխաղացումէն յետոյ, թշնամիին հաւանական թափանցումը կասեցնելու համար 2-րդ գիծը կը կատարէ իր հերոսական դերը: Այդ կոչուեցաւ «Ազգային Լեգէոն»:

Անշուշտ այս բոլորը նաե՛ւ ֆինանսի կը կարօտէին: Պետութիւնը կարողութիւն չունի հոգալու՝ մանաւանդ պատերազմէն ետք: Առիթ մըն էր, որ ես մասնակցութիւն բերէի այս աշխատանքին: Ամենամեծ մարտահրաւէրը այս գործին շարունակականութեան ապահովումն էր:

Ազգային Լեգէոն կազմակերպութեան վերաստեղծումէն ի վեր մասնակիցներուն բաժնուած են 700-է աւելի զինուորական հագուստներ, ներառեալ ձմեռային վերարկուներ, ճերմակ վերնազգեստներ, 200 զոյգ զինուորական ճտքակօշիկներ, նշանառութեան 50-ական ուսումնական եւ մարզումային հրացաններ: Գանատայէն ստացած սրտաբուխ նուէրի մը շնորհիւ գնուեցաւ մասնակիցները մարզումներու վայր տեղափոխող փոքր օթոպիւս մը: Տարբեր երկիրներէ ստացանք նաեւ այլ տեսակի նուէրներ՝ գումարներ, հեռադիտակներ, ուսումնական ԱԹՍ-ներ, ճտքաւոր կօշիկներ, քնապարկեր, էլեկտրածին մեքենայ մը եւ մարզումներու համար անհրաժեշտ այլազան իրեր:

Հարց.- Այս նախաձեռնութիւնը որեւէ ծրագիր-կանոնագիր ունի՞:
Պատ.- Անշո՛ւշտ: Ազգային Լեգէոնը եւ իր ծրագիր-կանոնագիրը արձանագրուած են Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համապատասխան կառոյցներուն մէջ եւ կը տանին օրինաւոր հաշուետու գործունէութիւն: Մասնակցող կամաւորը կրնայ ունենալ իր անձնական քաղաքական թեքումը, սակայն ան պէտք է առաջին հերթին ծառայէ Հայրենիքին, ոչ թէ քաղաքական կողմի: Իր սուրբ պարտականութիւնը

Հայրենիքը պաշտպանելն է: Ազգային Լեգէոնի հիմնական խնդիրն է մեր եղբայրներն ու քոյրերը պատրաստել ամէն հաւանականութեանց:

Այս ծրագիրն սկսանք իրագործել Մասիսի շրջանին մէջ՝ 25 հետեւորդ-աշակերտներով, եւ այսօր ունինք շուրջ 1000 մարզուողներ Հայաստանի Հանրապետութեան ութ տարբեր շրջաններու մէջ, ներառեալ սահմանամերձ քանի մը գիւղերու: Մարզումները կ’ընդգրկեն մարմնական պատրաստութիւնը, թեթեւ եւ կիսածանր զէնքերու գործածութիւնը, երկրաչափական եւ խափանարարական գիտելիքները, վերապրելու հմտութիւնները, բժշկական առաջնային օգնութիւնը, կապի սարքաւորումներու եւ ԱԹՍ-ներու գործածութիւնը եւ այլ անհրաժեշտ ռազմական հմտութիւններու ձեռքբերումը, նաեւ, ինչ որ շատ կարեւոր է, գաղափարական-հոգեբանական հայրենասիրական դաստիարակութիւնը:

Հարց.- Իսկ ի՞նչ տարիքային խումբեր կան Ազգային Լեգէոնին մէջ:
Պատ.- Այս ծրագիրը լաւագոյնս կիրառելու համար մարզուողները բաժնեցինք 3 մասերու.- 13-18 տարեկան, 20-45 տարեկան եւ 45-60/65 տարեկան (1990-ականներու պատերազմի մասնակիցներ), նկատելով որ 18-20-ը արդէն զինուորական պարտադիր ծառայութեան տարիքն է: Մասնակցողներուն 40 տոկոսը իգական սեռին կը պատկանի:

Հարց.- Յարգելի Վիգէն, այս օրերու ճնշիչ պայմաններուն պատճառով, Դուք եւս շատ ծանր այլ առաքինի պատասխանատուութիւն մը առած էք Ձեր ուսերուն վրայ՝ բարոյական, մանաւանդ ֆինանսական: Վերջին խօսք մը կամ պատգամ մը ունի՞ք « ԱՊԱԳԱՅ»ի մեր սիրելի ընթերցողներուն:
Պատ.- Կը հաւատանք, որ ճիշդ ճամբու վրայ կը գտնուինք եւ թէ մեր հայրենի հողը պաշտպանելու համար մեր քաջարի բանակի կողքին անհրաժեշտ է ունենալ ինքնապաշտպանական գիտելիքներով զինուած ու մարզուած հզօր աշխարհազօր: Ուրեմն, իբրեւ հայեր, մեր պարտաւորութիւնն է սատարել Ազգային Լեգէոնի եւ նման գործունէութիւն տանող կառոյցներու առաքելութեան: Եկէ՛ք համախմբուինք

արձանագրուած անյաջողութիւնը նուիրեալ ու կազմակերպեալ աշխատանքով վերացնելու, Հայրենիքի հզօրացման գաղափարով տոգորուելու շուրջ, որպէսզի 21-րդ դարուն համահունչ 5-րդ սերունդի արհեստագիտութեամբ օժտուած բանակի կողքին ունենանք ժողովրդային բիւրաւոր, կուռ աշխարհազօր մը, իսկակա՛ն ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱԿ: Այսօր, բոլոր ժամանակներէ աւելի, պէտք է պատրաստ ըլլանք բոլոր տեսակի թշնամական մարտահրաւէրները դիմագրաւելու եւ զանոնք յաղթահարելու: Մենք ձեր օգնութեան պէտք ունինք: Օգնութեան ձեւերէն մէկը կրնայ ըլլալ այս սուրբ նպատակին համար օրական 2 տոլար մէկ կողմ դնելը: Եկէ՛ք զայն նկատենք մեր հայրենիքի եւ հայրենաբնակ ժողովուրդի անվտանգութեան համար վճարուող Ազգային կամաւոր տուրք: Հոն ուր կայ ամենազօր կամքը, ելքեր միշտ կը գտնուին:

Օգնութեան ձեւերուն մասին տեղեկութիւններ ստանալու համար կը խնդրուի հեռաձայնել (514) 889-8100 թիւին կամ գրել vickend9@gmail.com հասցէին:

Վիգէնէն բաժնուեցանք քիչ մը տխուր, քիչ մըն ալ յուսալիր զգացումներով: Երկուքս ալ կը գտնուէինք երկարատեւ մարտահրաւէրի մը առջեւ, որուն յաղթահարումը մեր միասնական, կազմակերպուած եւ նպատակասլաց աշխատանքէն կախեալ է...:

There are no comments yet.